

Versenyben az exportterv túlteljesítéséért

Egész esztendőben folyamatosan versenyben dolgoznak a Szegedi Ecsetgyár munkásai. Januárban éves vállalat tettek, amelynek első szakasza április 4-én zárul. Most legfőbb feladatuknak tekintik

az exporttermelés növelését.

Az elmúlt három esztendő alatt sokat nőtt a gyár exportszállítása, s elmondhatni, hogy Ausztrália kivételével a világ minden tájára, jelenleg

32 országba küldik a szegedi ecseteket.

Az üzem irodáiban, műhelyeiben örömmel beszélnek arról a dolgozóról, hogy az elmúlt 3 év alatt többet fejlődött a gyár — építkezés, beruházás terén —, mint az alapítástól eltelt 50 esztendő alatt.

A felszabadulási ünnep után nagy feladat hárul az üzem dolgozóira. Tervez felül kell 66 ezer lakcsemetét szállítani külföldre.

A verseny eredményét rendszeresen kifüggesztik a műhelyrészekben, amelyekben már

6 brigád küzd a kitüntető szocialista címért.

Azt tűzték ki célul, hogy a verseny első szakaszában április 4-ig túlteljesítsék az üzem esedékes tervét. A verseny során már több újítás is született, Most

vibrátor elkészítésén dolgoznak,

amely az ecsetszálak összeállításánál gyorsítja, illetve könnyíti a munkát.

Az április 4. tiszteletére rendezett üzeni ünnepségen

több dolgozót tüntetnek ki.

Előreláthatóan újabb 7 munkás kapja meg a kiváló dolgozó jelvényt, s az ezzel járó pénzjutalmat.

ZENEI NAPTÁR

A Bartók Béla Filharmonikus Zenekar és a Szegedi Zenebarátok Kórusa fényes sikerrel szerepelt Budapesten

Jelentős művészi esemény zajlott le szombaton este a Zeneakadémia nagytermében: Szeged két reprezentatív zenei intézménye, a Bartók Béla Filharmonikus Zenekar és a Szegedi Zenebarátok Kórusa mutatkozott be igényes műsor keretében a főváros közönségének. Az együttes élén Vaszy Viktor megérdemelten könyvelhette el a szép sikert, mint az igényes műsor betanítója és a dobogón valóban fáradságátlanul tevékenykedő karmester. A fővárosi zeneértő hallgatósága meggyőződött arról, hogy a vidéki kulturális központok a muzsika terén is felzárkóztak, és ennek a művészi megnyilatkozásnak egyéni színe és jellege van.

Szergej Prokofjev a szovjet zene egyik komoly alkotója lángelméje, az 1917-ben írt *Klasszikus szimfóniával* állt a műsor élén. A vonósok kezdeti elfogódottságát legyőzve, a II. tételtől kezdve hibátlanul tolmácsolta a vezérkönyv színpompázó hangjátékát. Bartók II. zongoraversenye a tavalyi szegedi bemutatónál még erősebb szólistánál, zenakarnál és karmesternél. Ez a szám volt a budapestiek számára az igazi meglepetés. Az I. tétel precíz ritmusa, a zongoraszólammal váltakozó fűvőegyetemesen csak a kemény, helyenkint túlméretezett rézfúvóhangzást kell inkább fényesre áthangolni. A dobok is helyenkint túlméretezettek voltak. A költői kifejezés nemességével nyűgözött le a II. tétel oly gazdag tematikája, amelyben a vonósok mutatták legjobb formájukat. A III. tétel lendületes ragyogása meghozta az ütemes tapsvihart, s ezt a kitűnő szólistát és a zenekart a II. tétel egy szakaszának ismétlésével köszönte meg. Tusa Erzsébet a virtuozitás magas fokán, a bartóki ritmusnyelv erejét és logikáját összekapcsolva a modern zongora szingardagságával.

Szünet után Sugár Rezső Hunyadi oratóriuma került előadásra. Ebben a Zenebarátok Kórusa egyre egységesebb képet nyújtó vegyeskara vizsgázott s emelte elősorból az ihletett előadás monumentális karképeit. A zenekar és a Pedagógia Főiskola simogatónal lágy hangzású gyermekkara, valamint a szólisták, a szárnyaló hangú Moldován Ste-

fánia, az elmélyült formálós málo Ivánka Irén bársonyos altja, Szabó Miklós, a Stílusba illeszkedő tenor és az „elbeszélő” szólamával kitűnt Sebestyén Sándor járult az összehatás fokozásához. Vaszy Viktor remek értelmezésében szerencsésen egészítették ki egymást drá-

mai tűz és a férfias líra bensősége.

A nagy ünneplésből, amelyben a szegediek népes hallgató csoportja is kivette részét, egyformán kijutott a dobogón megjelent szerzőnek és a művészegyüttesnek.

Szatmári Géza

A szegedi zenei hetek eseményei

Emlékezőesemény volt Lajos Juditnak és Kutrucz Évának, a Zeneművészeti Szakiskola művésztanárainak szombat esti hangversenye, amely ismét bebizonyította, hogy a szegedi zeneélet nem szűkülökdi ki a városi előadóművészekben. A műsor első részében Lajos Judit zongorajátékát hallhattuk. Biztos formális, a stílus hibátlan ismerete, a játékos és lírai részek tökéletes kidolgozottsága jellemezte — különösen a közepe tételben — Haydn Esz-dúr szonátájának előadását. Nem kisebb volt az ezt követő Schubert Esz-dúr impromptu tolmácsolása, fiatalos életöröm és szomorúság és csodálatos keveréke. Az egyre növekvő sikert csak fokozta a műsort megkoronázó Liszt-mű, a méreteiben és mondanivalójában egyaránt lenyűgöző Dante-szonáta, melyben a művésznőnek nemcsak technikai tudását, de játékának minden romantikus szépségét bőven volt alkalma csillogtatni. A közönség hálás tapsait Liszt Manók táncá-

val és a Hárfatűdjével hallotta meg.

Az est második felét Kutrucz Éva énekszámai töltötték ki. Ismét meggyőződhettünk hangjának telt szépségéről és előadásának évről évre növekvő elmélyültségéről és intenzitásáról. A kissé merészen összeállított műsorból első helyen kell kiemelnünk Mozart: *Erulante, jubilate* c. kantátájának nemesveretű előadását és a Mahler-émlékét alkalmából műsorra tűzött, sajnos eléggé ritkán hallott csodálatos dalciklusnak, az *Egy vándorlegény dalainak* belső tűztől fűtött tolmácsolását. De nem maradt el mögöttük Liszt szívbemarkoló *Három cigánya* és Sugár Rezső Szegeden először felcsendülő *Négy kínai dalának* mozaik-szerű csoportja sem. A közönség viharos tapsait a művésznő Liszt *Jókedv vagy bánat* c. dalával köszönte meg. A zongorakísérő Péter Józsefné jól töltötte be feladatát, sehol sem keresve az énekhang rovására menő érvényesülését.

B. Gy.

Felszabadulási kirakatverseny

Hazánk felszabadulásának 15. évfordulója alkalmából a KPVD SZ és a tanácskereskedelmi osztályának felhívására a szegedi kereskedelmi és vendéglátóipari vállalatok kirakatversenyt rendeznek. A kirakatversenyben a kirakatrendezők olyan kirakatokat készítenek, amelyen keresztül tük-

rözödnék a felszabadulás óta elért eredmények. A felszabadulási kirakatversenyben résztvevő üzleteket a KPVD SZ Csongrád megyei bizottsága, valamint a tanácskereskedelmi osztálya együttesen értékeli s a legjobb eredményt elérőket oklevéllel tüntetik ki, valamint díjazják.

BÉRHÁZ a munkásmozgalom fellegvárán: A MÓRAVÁROSBAN

Emlékezés az állami lakásépítkezés megkezdésére

Mai felnőttek éltek, látuk a szabadság első napjait, s az utána következő esztendőket. Minden mozzanatukra, élményükre jól emléksünk meg és mégis távoliak már, tömören fogalmazva: a harcos hétköznapok történelmének ötödik éve a ma emberének, hát még a 15 esztendő fiataloknak. A fasisztáktól tönkretett ország sebei sokáig fájtak még. Az újjáépítés láza, örme azonban feledtetette a sajnó sebeket, amikor itt is, ott is egyre magasodtak a rombadöntött üzemek és lakóházak falai. S a romokból való feltámasztás mellett jutott erő arra is, hogy új és nagyszerű szüllessen, amely a hatalom birtokosát, a munkásosztályt dicsérte. Így került sor 1947 májusában Szegeden is az első háromemeletes bérház építésére, s az addigi szokatlanul eltérően nem a Belvárosban, hanem a periferián, a szegedi munkásmozgalom fellegvárán: Móra-városban.

Ujszegeden a Délalföldi Mezőgazdasági Kísérleti Intézet újjáépítésére is kapott megbízást ez a szövetség, öregbítve a szegedi építőipari munkások jó hírét.

Küzdelem a nehézségekkel

Ami pedig a Faragó utcai és a Petőfi Sándor sugárúti bérházak építését illeti, a megkorai időkben és kellő tapasztalat híján a fiatal vállalkozásnak ezer nehézséggel kellett megbirkóznia. Az építőanyagoknak szinte minden dekájért futkosni kellett, mert az országban a szélrózsa minden irányában hatalmas újjáépítések folytak, s a mész, a cement, a téglák s a vasbeton kapósabb volt, mint a cukor, — a mindennapi kenyérrel vetekedett.

A szűkös anyagiak miatt a hatalmas építkezésen nem használhattak még gépi erőket, mint manapság. Mindössze egy kéz meghajtású páternoster segédkezett az építőanyagok magasbaemelésénél, minden más munka közvetlen a kézhez, a vállhoz, az inakhoz tapadt. Mindent pótolni azonban a lelkesedés, s az az ösztönzés, hogy az idevalósiak és a városban megforduló idegenek, barátok és nem barátok szemé egyaránt az építkezést figyelte, a falak magasodását, amely egyben szimbolizálta a szegedi munkásság magasra emelkedését is. A ma már természetes anyag-takarékosság, a munkafegyver, a munkások egymás iránti megbecsülése a versenyszellem térhódításával is — akkor még csak születőben volt, de ezen az építkezésen már testet öltött. A szorgalom, az igyekezet politikai öntudat is volt, s egyszersmind foka, mércéje is a munkáshatalom megszilárdulásának.

A példamutató munkások

A vállalkozás akkori építészvezetője, Zombori János, a városi tanács ipari osztályának vezetője, ismerős neveket sorol fel az építőmunkások közül: Kiss Pál, Czinner Antal, Rácz Károly, Dékány György, Kiss József, Dönczi András, Katona Fe-

renc, majd a kubikosok közül Börcsök és Csamangó elvtársakra emlékszik, s mindarra a 65—70 emberre, szakmunkásokra és segédmunkásokra, akiknek kezemunkáját ma is dicsérik a tágas, szép lakások, s amelyekbe zömmel ipari munkások, gazdasági vezetők, valamint értelmiségiek költöztek.

S Szegeden akkor első ízben kerültek házmeztetek emberi lakásba, olyanba, mint bármelyik lakóé a 80 lakás közül. A Faragó utcai épület 40 lakásában tíz egynéhány esztendő óta sokan változtattak lakást, főleg vidéki munkahely miatt, s a házának úgynevezett „óslakója” már mindössze 18 van. A Petőfi Sándor sugárúti bérházban viszont ennél kevesebben változtattak lakást az „eredeti” lakók közül.

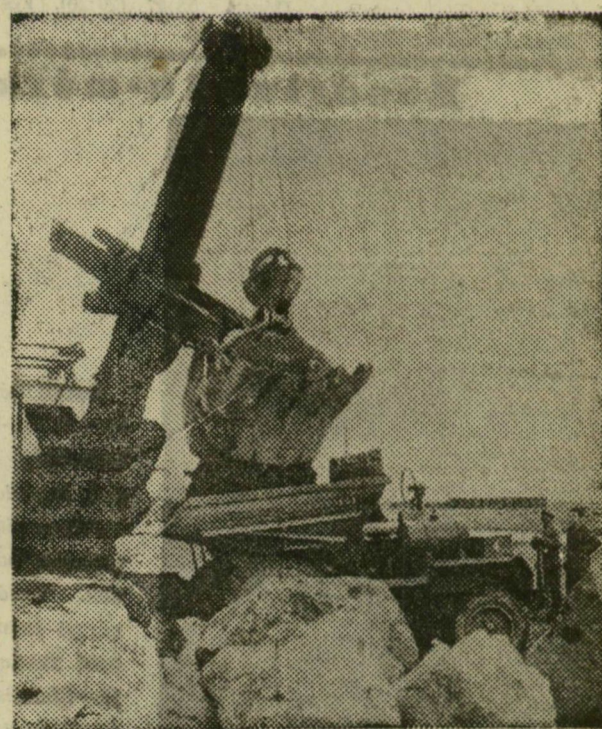
Újabb lakóházak

Hamarosan azonban mindkét bérház új szomszédot kap. A Petőfi Sándor sugárútra néző telek is beépül, a Kovács-Bognár Ktsz. ottani telephelyét is beleszámlálva a rajta lévő épületekkel egyetemben, helyesebben azok lebontása után. Két új, háromemeletes bérházat építenek majd itt két ütemezésben. Az egyik építéséhez még ebben az évben hozzákezdnek, a másikhoz pedig 1962-ben, 63-ban, ugyanakkor helyet kap a belső részben egy 44 férőhelyes bölcsőde is — a móravárosiak nagy öröme.

A munkáslakta Móraváros arculata ezekkel a házakkal, s a Kolozsvári téri modern, új iskolával olyan változást nyer a Nagykörútig tartó negyben, amely lényegesen kiemeli külvárosi mivoltából, nem is beszélve most bővebben arról, hogy a jelenleg folyó belvízrendezési létesítmény a hattástelepi vízátemelővel és a több kilométeres vízvezető rendszerrel egyszer s mindenkorra megmenti a talajviztől Móravárost, Szeged sokáig mostoha területét. S utána hírmondója se lesz a nádnak, amely pedig tízege-néhány esztendővel ezelőtt még bőven termett, s ringott, susogott a mai bérházak helyén is.

Lódi Ferenc

ELEKTROMOS MARKOLÓ

Az út- és vasútépítés fontos alapanyaga a zúzott kő. A kőbányák 1960-ban 5 millió tonnát termelnek. Képgyűjtemény Uzsabánya egyik elektromos markolója rakja a dömpert.

TAVASZI HÍRADÁS

Virágzik a téltemető — költenek a bibicék — kikeltek a sasfiókák

Reménykedve vár-tuk s tegnap — nap-tér szerint — bekő-kibontotta szirmait szőntött. De csak a téltemető, s gallé-ros kis leveleiből messzire virítanak a sárga virágok. Fény-lő, fehér ruhát öl-tött a télgyűfaerdők tavaszi hírnöke, a galambvirág s teljes pompájában tündö-köl a pusztai szőlő, a májvirág, s a Kis-ázsiaihoz hasonló származott arabis. A vén-nyek fák is élednek: a Csapatosan érkeznek a nagypólingok, s a ze- és szürkenyáron lombos erdők na-

megjelentek a bar-darai, a fűzikék. Nem messze innét, a tiszai holtágban pe-szig a madarak feje-delmének, a régi sasnak a fészében kidugták fejüket a fiókák. Virágillattal, ma-dárkövetekkel üzent a tavasz s ha még várat is magára, mert viaskodik ma-kacsokodó elődjével — tudjuk, hogy itt lesz, megérkezik. Hiszünk a szárnyas kis köve-teknek, a tarka me-zei hírnököknek!

Tóth Béla

JÓL SIKERÜLT NYUGDÍJÁLTALALKOZÓ A VASANYAGAVITOBAN

Kellemes meglepetés érte a múlt héten a szegedi Vasanyagjavító Üzemi Vállalat nyugdíjasait. Szombaton este 6 órára meghívták őket a Mátyás téri Kisvendéglőbe nyugdíjas barátai találkozóra. A baráti találkozóra a kitűzött időre meg is jelentek a nyugdíjasok, ahol 16 vacsora, választás szerinti ital és kellemes társaság fogadta őket. A találkozó igen jól sikerült és éjféltájban ért véget.